

Toelichting:

De resterende discussiepunten zoals die tijdens het overleg van begin 2017 nog openstonden waren de volgende.

- A. De geldingstermijn van de afspraken als DVO, jaaropdracht en AV;
- B. De plek waar deze termijnen worden bepaald (GR of AV);
- C. Uitzonderingsmogelijkheden in geval van herindeling;
- D. De aanvullende verplichting op het door de provincie af te nemen basispakket;
- E. De termijn voor vaststelling van de AV

In de DB vergadering van 7 april is daaraan nog het volgende punt toegevoegd.

- F. Afspraken over betaling van dwangsommen voor niet tijdig genomen besluiten

Hieronder staat een korte toelichting van de verwerking van deze punten.

Ad A. Voor de GR geldt dat deze is getroffen voor onbepaalde tijd. Op het moment dat er wijzigingen zijn worden deze ter goedkeuring voorgelegd aan de raden en provinciale staten voordat de colleges de aangepaste GR vaststelt.

Voor de DVO wordt tot nu toe uitgegaan dat straks weer een periode van vier jaren wordt gehanteerd. Elke deelnemer maakt bij aangaan van de DVO een keuze uit het takkenpakket dat door de ODG wordt uitgevoerd. De keuze van de periode van vier jaren geeft zekerheid voor de deelnemers ten aanzien van de continuïteit en efficiency van de ODG en geeft voor de ODG zelf zekerheid voor de takkenpakketten, het benodigde personeelsbestand, middelen en de inrichting van de bedrijfsvoering. De meerderheid binnen het OGP is van mening dat een DVO vier jaar zou moeten gelden, een minderheid vindt dat met een periode van een jaar volstaat. Jaarlijks wordt echter met de deelnemers een jaaropdracht vastgesteld om juist de bijbehorende details in de afspraken te kunnen vastleggen. Dit is nodig om te voorkomen dat jaarlijks een DVO moet worden vastgesteld. In de jaaropdracht worden afspraken vastgelegd over de productie, de politieke prioriteiten en algemene mutaties in het bedrijvenbestand. De jaaropdracht wordt vastgelegd en besloten door besturen van de deelnemers en het ODG.

Aandachtspunt bij het vaststellen van de DVO voor vier jaren is wel, dat telkens bij een aanpassing van het takenpakket wederom voor dat deel van de keuze een periode van vier jaar zal moeten gelden. De zorg van het OGP bestaat eruit dat met het aangaan van de AV wederom een periode van vier jaar voor het gehele takenpakket gaat gelden. Dat is als volgt opgelost (in artikel 5, zesde lid): de periode van vier jaar begint te lopen vanaf het moment van afname van het pakket. De vaststelling of aanpassing van de AV is niet van invloed op de periode van gelding van de DVO.

Dit geldt met name voor de keuze van deelnemers voor de inbreng van één of meerdere takenpakketten.

De standaard DVO die per 1 november 2016 is vastgesteld geldt weliswaar voor een periode van 1 jaar, maar dat was vooral bedoeld om in ieder geval tijdelijk over een recente DVO te kunnen beschikken, die nadien kon worden aangepast als mogelijk ook de GR zou zijn gewijzigd. Voor de ODG is het wenselijk dat de organisatie over voldoende zekerheid beschikt en niet ieder jaar de organisatie hoeft aan te passen in verband met steeds weer wisselend afgenomen pakketten.

Een geldingstermijn van 4 jaar voor de AV had algemene instemming. Daarna worden de AV heroverwogen en desgewenst gewijzigd. Deze bepaling is zo in de AV opgenomen (in artikel 3, vierde lid).

Ad B. Het is de vraag of de geldingsduur van de DVO en de AV in de GR zelf moeten worden vastgelegd, of daarvoor kan worden volstaan met vastlegging in de AV. Op dit moment is daarover niets vastgelegd. Dat geldt zowel voor de AV als voor de DVO, hoewel het merendeel van de deelnemers in de veronderstelling verkeert dat de GR een periode van 4 jaar voor de DVO voorschrijft. Het merendeel van het OGP sprak zich uit voor vastlegging in de GR vanwege de principiële keus die daarmee in de GR zelf wordt gemaakt. Daarmee wordt echter iedere flexibiliteit ontnomen aan een mogelijk later alsnog gewenste wijzigingsmogelijkheid. Vastlegging in de AV bindt alle betrokkenen evenzeer. *Hoe* de AV mogen worden vastgesteld en gewijzigd kan wel in de GR worden bepaald. Zo wordt flexibiliteit gecreëerd en zekerheid gewaarborgd.

Wij stellen voor dat in de GR wordt bepaald dat het AB de AV met een 2/3^e meerderheid van stemmen vaststelt. Het is daarnaast in ieder geval aan te bevelen om de termijn van gelding van de AV (zie boven, artikel 3, vierde lid) op dit moment al wel in de AV op te nemen.

Ad C. De AV bevat (in artikel 3, tweede lid) de bepaling dat van de voorwaarden kan worden afgeweken in geval van herindeling. Daarop kan steeds worden teruggevallen. Over de gevolgen gaan partijen dan met elkaar in gesprek. Dit artikel luidt (in samenhang met het eerste lid van artikel 3) als volgt:

Artikel 3 Afwijking van dienstverleningsvoorwaarden

1. *Indien er omstandigheden optreden die naar de mening van opdrachtgever en/of opdrachtnemer van invloed kunnen zijn op de toepassing van deze dienstverleningsvoorwaarden, dan treden opdrachtgever en opdrachtnemer hierover met elkaar in overleg.*
2. *Onder de omstandigheden als bedoeld in het eerste lid wordt in ieder geval verstaan de situatie dat er als gevolg van een gemeentelijke herindeling wijziging optreedt in het opdrachtgeverschap. (...)*

Ad D. De provincie neemt niet alleen het basispakket dat de gemeenten verplicht zijn af te nemen af, maar is daarboven ook gehouden om werkzaamheden op het gebied van bouwen bij de ODG onder te brengen. De definitie van het basistakenpakket zal daarop in de te wijzigen GR beter moeten aansluiten.

In de AV kan al wel vast een voorziening worden opgenomen voor de afwijkende voorwaarden voor de provincie: daarin kan letterlijk worden opgenomen dat het basistakenpakket voor de provincie meer taken dan voor de gemeenten omvat, vanwege landelijke regelgeving en afspraken. In de GR kan vervolgens het begrip basistakenpakket voor de provincie enerzijds en basistakenpakket voor de gemeenten anderzijds worden gedefinieerd.

Ad E. De GR bevat geen letterlijke aanwijzing voor (de vaststelling van een document als) de AV, maar creëert al wel de mogelijkheid om over dit document te beschikken (zie boven onder 1.). Het AB kan daarom nu zelf bepalen hoe en wanneer de AV zullen worden vastgesteld.

Ad F. Als hoofdregel geldt hiervoor (dus afgezien van voorbehouden en uitzonderingen) dat als een besluit op aanvraag niet tijdig wordt afgegeven de belanghebbende het betreffende bestuursorgaan schriftelijk in gebreke kan stellen (aanmanen) om alsnog het besluit te nemen. Het bestuursorgaan krijgt dan nog twee weken de tijd om alsnog aan de verplichtingen te voldoen. Is er dan nog steeds geen besluit, dan verbeurt het bestuursorgaan een wettelijk bepaald bedrag per dag, met een maximum van 42 dagen en een totaalbedrag ad € 1.260,--.

Formeel is het bestuursorgaan dat wordt aangemaand om de dwangsom jegens de belanghebbende te betalen één van de colleges van de deelnemers. Op dit moment is er nog geen afspraak tussen de ODG en de deelnemers over de manier waarin dwangsommen zijn verbeurd. Geadviseerd wordt om hierover in de Algemene Leveringsvoorwaarden een artikel op te nemen. Dit kan op twee manieren, namelijk:

1. Het bevoegde gezag verantwoordelijk te houden, omdat dit ook het orgaan is dat door een belanghebbende in gebreke wordt gesteld, en te laten betalen. De ODG wordt vervolgens door het bevoegd gezag aangesproken.
2. De verantwoordelijkheid voor de betaling te leggen bij de OGD, omdat deze de opdrachtnemer is. Hiermee wordt de ODG ook financieel getroffen.

Het advies van het DB is om het bevoegd gezag de dwangsommen als gevolg van niet tijdig afgegeven besluiten te laten betalen.